

תפ"ח (מרכז) 15252-08-15 - מדינת ישראל נ' אמנאל טקיה

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ' טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

בפני כבוד השופטת - נשיאה לורך כבוד השופט דותן כבוד השופטת עטר

מאש'מה מדינת ישראל

נגד

נאשמים

1. אמנאל טקיה (עציר)
2. טקאלי גברו (עציר)
3. אטקלה אבטרמרים (עציר)
4. אפרים קידנה (עציר)

נוכחים: 2

- 3 ב"כ המאשימה עוה"ד שרה טל
- 4 ב"כ נאשמים 1 ו- 3 עוה"ד אבי כהן
- 5 ב"כ נאשם 2 עוה"ד שקלר
- 6 ב"כ נאשם 4 עוה"ד בן נון
- 7 הנאשמים הובאו באמצעות שב"ס
- 8 מתורגמן לשפה התגרית מר שלמה מלקי

9

10

11. ",

12

גזר דין

13

עותק מותר לפרסום

14

15 אנו מתירים את פרסום גזר-הדין, ללא אזכור שמם של המתלוננת ושל א.ש או כל פרט העשוי לזהותם.

16

עמוד 1

17

18 1. הנאשמים הורשעו בביצוע העבירות הבאות:

19 נאשם 1 הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירת חטיפה, לפי סעיף 369 לחוק העונשין,

20 התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וכן הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע שתי עבירות אינוס

21 בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיפים 345(א)(1) ו-4(4), בנסיבות סעיף 345(ב)(5),

22 עבירה אחת אותה ביצע בעצמו ועבירה נוספת כמבצע בצוותא מכוח דיני השותפות.

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

1 נאשם 2 הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירת כליאת שווא, לפי סעיף 377 לחוק, וכן

2 בביצוע שתי עבירות אינוס בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, עבירה אחת אותה ביצע בעצמו

3 ועבירה נוספת כמבצע בצוותא מכוח דיני השותפות. יצוין כי נאשם זה זוכה מעבירת החטיפה

4 שיוחסה לו בכתב-האישום.

נאשם 3 הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירת חטיפה. כמו כן הורשע, לאחר שמיעת ראיות, 5 בביצוע שתי עבירות

אינוס בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, וזאת כמבצע בצוותא ומכוח 6

7 דיני השותפות. הנאשם זוכה מביצוע מעשים מגונים במתלוננת בעת היותו עימה בחדר.

8 נאשם 4 הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בסיוע לביצוע שתי עבירות אינוס בנסיבות מחמירות

9 בצוותא חדא. אף נאשם זה זוכה מעבירת החטיפה שיוחסה לו בכתב האישום.

10

11 נסיבות ביצוע העבירות כפי שנקבעו בהכרעת הדין

12. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. לצורך גזירת הדין נעמוד להלן על 12 עיקריהן. 13

14

15. האירוע נושא הכרעת הדין התרחש בבניין בראשון לציון, ובמסעדת שווארמה הסמוכה אליו. 15 בקומה הראשונה

של הבניין ממוקם מועדון סנוקר. בסמוך למועדון ישנו מסדרון, ולאורכו 16 חדרים המושכרים

לדיירים שונים. 17

18

19. הנאשמים הם נתינים זרים מאריתריאה. במועד האירוע התגוררו נאשמים 2 ו-4 יחד באחד 19 מהחדרים שבבניין.

בשני חדרים נוספים באותה הקומה התגוררו נאשם 1 וקידנה 20 (להלן: "קידנה"). נאשם 3 לא התגורר בבניין אך

טדסה 21 הכרות מוקדמת, אך הם לא הכירו את

עבד בסמוך. בין חברי החבורה הייתה 22

המתלוננת קודם לליל האירוע.

23

5. בתאריך 25.6.2015 החל מהשעה 21:00, שהתה המתלוננת, שהייתה אז כבת 31, במועדון הסנוקר, ושתתה אלוהול בכמות שהביאה לערפול חושיה. נאשמים 1 ו-3 הבחינו במצבה של 25 המתלוננת, התיישבו בסמוך אליה והתבוננו בה. בסמוך לשעה 2:00 נסגר הסנוקר והמתלוננת מספר אנשים, ובהם הנאשמים 1 ו-3, וניסו לשדל 27 אותה ללכת עימם. לאחר מספר דקות הלכה המתלוננת לבדה אל מסעדת שווארמה הסמוכה למקום. 29

30

6. בהיותה בשווארמה ישבה המתלוננת עם מכר שלה (להלן: "א.ש"). הנאשמים 1,2,3 וקידנה עמדו סביב המתלוננת, בחלק מהזמן רכנו לעברה ושוחחו עימה, וקידנה אף התיישב על 32 ברכיה. בפרק הזמן בו שהתה המתלוננת עם בני החבורה בשווארמה, לא ניתן היה להבחין 33 בהתנגדות מצידה. 34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואח'י
תיק חיצוני: 280189/2015

1 בשלב מסוים הגיע נאשם 4 לרחבת השווארמה ושהה במקום שלוש דקות בלבד, במרחק מסוים מהחבורה. 2

3

4 7. בהתאם לממצאי הכרעת הדין, בשלב הבא עלו הנאשמים 2 ו-4 לחדרם והמתינו לבואה של המתלוננת, אך לא הוכח כי ידעו שזאת עתידה להיות מובאת אל חדרם בניגוד לרצונה. 5
6 9 דקות מאוחר יותר, ובעוד א.ש מפנה מבטו לכיוון אחר, החלה החטיפה: נאשם 3 אחז בזרועה של המתלוננת והרימה מהכיסא עליו ישבה, בעוד קידנה אוחז בידה האחרת, והכל בעת שנאשם 1 מצוי במקום. קידנה ונאשם 3 גררו את המתלוננת בניגוד לרצונה לעבר הבניין, בעוד היא מנסה להשתחרר מאחיזתם. בעת שהגיעו לגרם מדרגות, ניסו נאשם 3 וקידנה עמוד 3

10 להעלות את המתלוננת, אך זו אחזה במעקה המדרגות. נאשם 1 החליף את נאשם 3, אחז
11 ברגליה של המתלוננת, קידנה הרים את פלג גופה העליון, וכך נשאו אותה השניים במדרגות
12 הבניין אל קומת החדרים. בשעה 3:10 הוכנסה המתלוננת אל חדרם של נאשמים 2 ו-4, זאת
13 כאשר נאשם 1 נושא אותה על כתפו, וראשה שמוט על גבו. בשלב זה, ולמשך 20 שניות, כל
14 בני החבורה היו מצויים בתוך החדר יחד עם המתלוננת, ועל כן היו ערים למצבה ולהעדר
15 הסכמתה לנעשה בה.

16

8. לאחר 20 שניות יצאו בני החבורה מהחדר ונתרו בו המתלוננת ונאשם 1 בלבד. נאשם 2 נעל 17 את הדלת מבחוץ
19 באמצעות מפתח שהיה בכיסו. משלב זה נותרה המתלוננת כלואה בחדר 18 למשך שעה ו-40 דקות.

20

9. נאשם 1 שהה עם המתלוננת לבדו בחדר כ-11 דקות, כאשר בפרק זמן זה אנס אותה בניגוד 21 לרצונה וחרף זעקותיה
לעזרה. לאחר יציאתו המתין נאשם זה מחוץ לחדר (עת חבריו נכנסים 22 לחדר ויוצאים ממנו), ובהמשך נכנס לחדר
לפרק זמן נוסף, של כ-25 דקות. 23

24

10. כ-8 דקות לאחר כליאתה של המתלוננת בחדר, ובעוד נאשם 1 מצוי עימה בתוך החדר, הגיע 25 למקום א.ש, לאחר
ששמע את זעקותיה של המתלוננת. משנכנס א.ש למסדרון, שאל את 26 נאשמים 2 ו-4 ואת קידנה היכן המתלוננת.
בתגובה מסרו לו כי המתלוננת איננה שם, ונאשם 27 4 אף ליווה את א.ש אל מחוץ למסדרון על-מנת לוודא שיעזוב את
המקום. נאשם 3 היה אף 28 הוא במקום וצפה בנעשה. 29

30

11. עם יציאתו של נאשם 1, נכנס אל החדר נאשם 2. הוא שהה עם המתלוננת לבדו במשך 43 31 דקות, ובפרק זמן זה אנס
אותה אף הוא. 32

33

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי
תיק חיצוני: 280189/2015

12. בזמן בו נאנסה על-ידי הנאשמים 1 ו-2, נעה המתלוננת בין מצב של ערנות והכרה מלאה בו
1

2 הביעה התנגדותה למעשים, לבין טשטוש וערפול חושים שמנעו ממנה את האפשרות לתת
3 הסכמה חופשית.

4

5 13. בפרק הזמן בו שהו נאשמים 1 ו-2 בחדר ואנסו את המתלוננת בזה אחר זה, שהה נאשם 3

6 מחוץ לחדר, חלק מהזמן עם חבריו וחלק מהזמן לבדו. הוא צפה בחבריו מסלקים מהמקום

7 את א.ש. הוא היה מודע, ולמצער עצם את עיניו, באשר למעשי האינסוס שביצעו חבריו

8 במתלוננת בעודם בחדר, ולמעשה המתין לתורו לשהות עם המתלוננת לבדו. הוא האזין מבעד

9 לדלת, ניסה לשוחח עם נאשם 2 ולהפציר בו לצאת, ואף ניסה לפתוח את הדלת. לבסוף נכנס

10 אל החדר לפרק זמן של כ-8 דקות, אך לא הוכח כי בפרק זמן זה ביצע בפועל מעשים מיניים

11 במתלוננת. עם יציאתו מהחדר עזב נאשם זה בכעס את המקום.

12

13 14. נאשם 4 נכח במסדרון כאשר נאשם 1 שהה עם המתלוננת בחדר ואנס אותה, ואף פעל לגירושו

14 של א.ש מהמקום. עם כניסתו של נאשם 2 אל החדר, נכנס נאשם 4 לחדר סמוך, סגר את

15 הדלת וישן בו במשך שעה ו-6 דקות, בעוד האחרים ממתינים לתורם, נכנסים ויוצאים

16 מהחדר בו מצויה המתלוננת. לאחר שהתעורר משנתו, נכנס נאשם 4 בעצמו אל החדר. עם

17 כניסתו אל החדר, ראה נאשם זה את המתלוננת מנסה לקפוץ מהחלון על-מנת להימלט

18 מחברי החבורה ולשים קץ לחייה. הנאשם אחז במתלוננת ומנע זאת ממנה, ובכך הציל את

19 חייה.

20

21 15. שעה וארבעים דקות לאחר שהמתלוננת נכלאה, הגיע א.ש בשנית למקום. הוא התקרב לדלת 21 החדר, המתלוננת יצאה
22 וא.ש לקח אותה אל מחוץ לבניין.

23

24 16. כתוצאה מהמעשים נזקקה המתלוננת לטיפול למניעת איידס, מניעת הריון ומחלות שונות. 24 לאחר האירוע הייתה

המתלוננת מצויה במצב נפשי קשה.

25

26

27

ההליך המקביל בעניינו של קידנה טדסה

28

17. בעניינו של קידנה התנהל הליך מקביל בפני מותב אחר בבית-משפט זה (תפ"ח (מחוזי מרכז) 15290-08-15), שכן קידנה שימש עד תביעה נגד הנאשמים. בעניינו הגיעו הצדדים להסכמות עובדתיות הנוגעות לחלקו באירוע, כאשר כל צד טען ביחס למשמעות המשפטית שיש לייחס לעובדות אלה. בין היתר הוסכם כי קידנה לא ביצע בעצמו מעשה אינוס במתלוננת. בהכרעת 31 הדין בעניינו הורשע קידנה בעבירת החטיפה ובשני מעשי אינוס מכוח היותו "מבצע בצוותא" 32 של עבירות האינוס שביצעו האחרים במתלוננת. זאת, בשל חלקו כמי שהביא את המתלוננת 33 למקום, ניצב מחוץ לחדר והמתין לתורו, שמר על החדר בעת ביצוע מעשי האינוס בתוכו, 34

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ' טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

1

והרחיק מהמקום את מי שהגיע לסכל זאת. יחד עם זאת הודגש כי קידנה לא רק שלא קיים

2

בעצמו יחסי מין עם המתלוננת, אלא שכאשר נכנס אל החדר במטרה לקיים עימה יחסי מין,

3

שאל את המתלוננת להסכמתה, ומשנענה בשלילה, כיבד זאת ונמנע מכך בשל אי רצונה.

4

5

18. בית-המשפט גזר על קידנה 11 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור המדינה על קולת

6

העונש לבית המשפט העליון התקבל, ועונשו הוחמר ל-14 שנות מאסר בפועל (ע"פ 3132/18,

7

פסק-הדין מיום 9.12.2018). על קביעות בית-המשפט העליון ביחס לעונש המתאים לקידנה

8

כ"מבצע בצוותא" נרחיב בהמשך.

9

10

תסקירי שירות המבחן

11

נאשם 1

12 ואירועים

19. נאשם 1 הינו רווק כבן 31, יליד אריתריאה, הגיע לארץ דרך סודן בשנת 2010. תיאר קשיים

13 הנאשם

טראומטיים שחווה עד הגעתו ארצה.

14

נעדר משפחה וגורמי תמיכה בארץ. מאז הגעתו לארץ ועד מעצרו עבד כשוטף כלים במספר מסעדות וזאת באישור וזת עבודה. שלל מעורבות כלשהי בפלילים וביטא שביעות 15 רצון ממצבו קודם למעצרו. לדבריו, ניהל קשר זוגי במשך 7 שנים עם אישה מאריתריאה,

- 17 16 אותה תכנן להעלות לארץ, אך מעצרו קטע תהליך זה.
- 18
- 19 להעלות את 20
- 20 בה 21
- 21 22
- 22 23
- 23
- 24
- 25 של 26
- 27
- 28
- 29 חברים 30 מסעו 31
- 32
- 33
- תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואח'י
תיק חיצוני: 280189/2015
- 1 2
- 3
- 4
- 5 לדבריו, חשב 6 ולא נהג כלפיה 7 הכחשתו, 8 זאת 9
20. בשיחתו עם שירות המבחן הכחיש הנאשם את המעשים בגינם הורשע. לטענתו סייע לאחרים המתלוננת לחדרם, מבלי שידע מדוע ולאיזה צורך. הוא הכחיש מכל וכל כי פגע מינית בעצמו. לדבריו, לא היה ער למצוקתה או לכך שיתר הנאשמים פגעו בה מינית באופן מתוכנן. הנאשם ממוקד בטענתו כי הינו חף מפשע ובמחיר מעצרו, ואינו מביע אמפתיה ביחס לנפגעת או חרטה כלשהי.
21. נוכח חומרת העבירות והכחשתן באופן גורף, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו הנאשם.
22. נאשם 2 הינו רווק, יליד אריתריאה. לדבריו, בשל עוני ומצוקה בבית הוריו, ברח יחד עם לאתיפיה בהיותו בן 11 בלבד, ומשם המשיך לסודן ולסיני עד הגעתו לארץ. בתקופת חווה התעללות קשה. טוען כי הגיע לארץ בשנת 2010 בגיל 13, וכיום הינו כבן 22 (אף שמעדותו עלה כי בעת כניסתו לארץ מסר כי הינו יליד 1993, וזהו אף התאריך המופיע אף 32 בכתב-האישום, כך שכיום הינו כבן 26). בארץ שהה בפנימייה לנוער שנפלט מאפריקה, בה 33
- למד עברית וזכה לתמיכה רבה. עזב את המסגרת בהיותו בכיתה י' והחל לעבוד בעבודות שונות. תיאר שביעות רצון ממצבו הכלכלי ומקשריו החברתיים קודם למעצרו. לנאשם אח ובן דוד המתגוררים בארץ, והוא עומד בקשר עם בני משפחה נוספים המצויים בחו"ל.
23. הנאשם מסר כי מדובר במעורבות ראשונה שלו עם החוק. הוא הכחיש את המיוחס לו. שהמתלוננת עובדת בזנות, ושזו סיבת הגעתה לדירתם. טען שלא פגע בה מינית באלימות כלשהי, ואף העביר כסף לקנות עבורה סיגריות לבקשתה. למרות הצליח הנאשם לגלות הבנה לכך שהמתלוננת נפגעה ולגלות כלפיה אמפתיה, אך תוך סירוב לקחת אחריות על חלקו בכך.

10

11 את

12

14

24. להערכת שירות המבחן, נסיבות התפתחותו של הנאשם הובילו לדפוסים בהם הוא מתאים התנהגותו לסביבה בה הוא נמצא, ללא יכולת להפריד בין צרכיו האישיים לצרכי הסובבים. בסיטואציה חברתית שבמוקדה עמדה פעילות מינית הכוללת החפצה של הקורבן, 13 התקשה לזהות סיכונים ולפעול בנפרד מהקבוצה.

15

16

25. נוכח חומרת העבירות והכחשתן, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם. 17

18

19

נאשם 3

20 הנאשם מסר

21 בבית

22 וכאן

23

24

25

26. נאשם 3 כבן 32, הגיע לארץ מאריתריאה לפני כ-10 שנים. נשוי ואב לילד בן 5.5. כי ברח ממדינתו כדי לא להתגייס לצבא. הוא הגיע לארץ חבול ומוותש, טופל חולים, ולאחר תקופה קיבל ויזה ודרכון. בהמשך עלתה אשתו מאריתריאה לישראל, נולד בנם. בני הזוג התגוררו בתל אביב ועבדו בעבודות קבועות קודם למעצר. לאחר המעצר נהגו אשתו ובנו להגיע לביקורים, אולם מזה כשנה חדלו מכך בשל תלונותיה של אשתו כי הביקורים בבית המעצר מקשים על ילדם.

26

27 בו

28

31

27. לדברי הנאשם, בתקופה שקדמה לאירוע עבד במאפייה הצמודה למועדון הסנוקר ונהג לבקר הרבה. באותו ערב הגיע למועדון, שבה אלכוהול ושוחח עם אנשים. בשלב מסוים הוא הלך למאפייה וכשחזר ראה אנשים אחדים יושבים ומשוחחים, ובהם המתלוננת, אותה לא הכיר 29 קודם לכן. מאחר ונותרו לו שעות ספורות עד תחילת המשמרת בעבודתו, ישב עם האחרים, 30 הם שמעו מוזיקה ושתו אלכוהול.

הנאשם הרחיק עצמו מהעבירות בהן הורשע, ושלל כל פעולה בניגוד לרצון המתלוננת. הוא 32 טען שעזר למתלוננת להגיע לדירה כיוון שהייתה שיכורה. תיאר שהמתין זמן רב מחוץ

לדירה 33 להזמנה להיכנס, ושלל ידיעתו על פגיעה מינית במתלוננת מצד האחרים.

34

טען כי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

- 1 בשלב מסוים פתח את דלת הדירה והבחין במתלוננת עם הטלפון הנייד שלה, שאל לשלומה
2 והיא ענתה מבלי שחש בבעייתיות כלשהי.
- 3 הנאשם התקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו בנסיבות שקדמו למעצרו, סירב לקחת
4 אחריות על מעשיו, ואף התקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלוננת. הנאשם סבור כי הוא עצור
5 על לא עוול בכפו, טוען לאפליה ולחוסר צדק מצד מערכת אכיפת החוק ורואה עצמו כקורבן.
6
- 7 28. נוכח חומרת העבירות, העובדה כי אף בחלוף הזמן אינו מסוגל לבחון מעשיו והתנהלותו
8 ומבטא עמדות קורבניות ביחס לחוק ולחברה, סבור שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון
9 להישנות ביצוע עבירות מצידו. שירות המבחן סבור כי נדרשת ענישה מציבת גבול, ואין מקום
10 לענישה שיקומית בעניינו.
- 11
- 12 נאשם 4
- 13 29. נאשם 4 הינו רווק יליד אריתריאה. הגיע לארץ לפני כשבע שנים. בפני שירות המבחן טען
14 הנאשם כי הינו כבן 22 בלבד, וכי בעת כניסתו לארץ שיקר ביחס לגילו על-מנת שיתאפשר לו
15 לעבוד. יצוין כי קודם לשמיעת הטיעונים לעונש בעניינו, העלתה ההגנה טענה לפיה הנאשם
16 היה קטין בעת ביצוע העבירות, ואף נשמעו ראיות בעניין זה. ואולם, בסופו של יום, חזרה בה
17 ההגנה מטענת הקטינות, ועל כן לצורך גזירת הדין יש לראות את שנת לידתו של הנאשם כזו
18 המופיעה בעובדות כתב האישום (1993), כך שבעת ביצוע העבירות היה כבן 22 וכיום הינו כבן

26. 19

20

30. קודם למעצרו עבד באופן יציב כשוטף כלים וכטבח במסעדה. לנאשם בן דוד השווה בארץ 21 עימו הוא מצוי בקשר רציף, והוא מסייע לו ומבקר אותו במעצר. יתר בני המשפחה מצויים במקומות שונים בעולם והקשר עימם מועט. 23

24

31. הנאשם מסר כי בערב האירוע חזר עיף מיום עבודה, הגיע לדירה והתכוון להתארגן לשינה. 25 לדבריו, משהגיע נאשם 1 עם המתלוננת חש בהלה ובלבול, אך לא אמר דבר, יצא מהדירה 26 והלך לישון בדירה אחרת. לדבריו, הבין כי נאשם 1 נמצא בדירתו עם המתלוננת, אך לא 27 הצליח לאזור אומץ ולבקש שייצא, ואף סבר כי יתכן ומדובר ביחסי מין בהסכמה. תיאר כי 28 כשנכנס חזרה לדירתו ראה את המתלוננת מפוחדת ומבוהלת, והבין כי נעשה מעשה פגיעה 29 בה. לדבריו מבין בדיעבד כי לא בחן לעומק את הנסיבות, ובאופן זה לא מנע פגיעה 30 במתלוננת.

31

32. בשיחתו עם שירות המבחן ביטא הנאשם אמפתיה כלפי המתלוננת, כמו גם צער על מעשיו 32 ועל כך שלא פעל למנוע את הפגיעה בה. לדבריו, פחד להביע את דעותיו, שכן לא חשב 33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ' טקיה(עציר) ואחי
תיק חיצוני: 280189/2015

- 1 שהאחרים יקשיבו לו או יתייחסו ברצינות לדבריו. מסר כי במהלך חקירתו במשטרה חש
- 2 מזועזע לנוכח מראות הפגיעה במתלוננת. לאחר מעצרו נודע לו כי אף אחותו הייתה קורבן
- 3 לפגיעה מינית, והדבר חידד עבורו את הפגיעה שגרם למתלוננת ואת חומרת האירוע. הנאשם
- 4 ביטא חרטה, רצון להתנצל בפני המתלוננת, והבנה באשר למחיר שעליו לשלם על מעשיו.
- 5
- 6 33. נוכח חומרת העבירות, סבור שירות המבחן כי נדרשת במקרה זה ענישה מציבת גבול מאחורי
- 7 סורג ובריח, ואין מקום לענישה שיקומית טיפולית במסגרת הקהילה. יחד עם זאת, ממליץ
- 8 שירות המבחן להתחשב בעת גזירת העונש בחרטה שמבטא הנאשם ובנכונותו לשאת בעונש.
- 9 טענות הצדדים
- 10 34. ב"כ המאשימה, עו"ד שרה טל, תיארה בטיעוניה את מעשיהם של הנאשמים במתלוננת
- 11 כסרט אימה. הנאשמים 1 ו-3 זיהו את המתלוננת כטרף קל, ובהמשך, יחד עם קידנה, חטפו

עמוד 10

- 12 את המתלוננת אל החדר. המתלוננת נכלאה בחדר למשך שעה ו-40 דקות, ובוצעו בה מעשי
- 13 אינוס, תוך רמיסת כבודה ושליטת זכותה לאוטונומיה על גופה. המתלוננת זעקה לעזרה, אך
- 14 הנאשמים שמחוץ לחדר לא סייעו לה, אלא פעלו על-מנת לסלק מהמקום את א.ש, ואז נותרו
- 15 מחוץ לחדר והמתינו לתורם. בניסיון נואש להימלט מפני הנאשמים, ניסתה המתלוננת בסופו
- 16 של האירוע לקפוץ מחלון החדר, אך נאשם 4 מנע ממנה לעשות כן.

17

35. המאשימה הדגישה את חומרת נסיבות ביצוע העבירות ובהן התכנון המוקדם והאכזריות 18 שבה נהגו הנאשמים במתלוננת. אשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, מסרה המאשימה כי 19 המתלוננת נעדרת החל מחודש נובמבר 2018, ועל כן לא ניתן היה להגיש במקרה זה תסקיר 20 נפגעת עבירה. לשיטת המאשימה, ניתן ללמוד מעדותה של המתלוננת בבית המשפט על מצבה 21 הנפשי הקשה בעת האירוע ואחריו.

22

23

36. המאשימה עתרה לקבוע מתחמי ענישה שונים בעניינם של כל אחד מהנאשמים, לפי חלקו 24 כפי שנקבע בהכרעת הדין: 25 בעניינו של נאשם 1- עותרת המאשימה לקבוע מתחם שנע בין 25 ל-30 שנות מאסר בפועל. 26 בעניינו של נאשם 2- עותרת המאשימה לקבוע מתחם שנע בין 23 ל-27 שנות מאסר בפועל. 27 בעניינו של נאשם 3- עותרת המאשימה לקבוע מתחם שנע בין 15 ל-20 שנות מאסר בפועל. 28 בעניינו של נאשם 4- עותרת המאשימה לקבוע מתחם שנע בין 8 ל-12 שנות מאסר בפועל. 29 כמו כן עתרה המאשימה לגזור על הנאשמים מאסרים מותנים, וכן להורות להם לשלם פיצוי 30 למתלוננת. 31

32

37. אשר לעונשם של הנאשמים בתוך המתחם, עתרה המאשימה למקם את הנאשמים 1, 2 ו-3 33 בחלקו האמצעי של המתחם, זאת חרף העדרו של עבר פלילי, בשים לב לכך שהם אינם 34 תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"ט (עציר) וא"י תיק חיצוני: 280189/2015

2 לוקחים אחריות על מעשיהם, וכן נוכח שיקולי התרעת היחיד והרבים מביצוע מעשים 1 דומים.

אשר לנאשם 4, נוכח נטילת האחריות והאמפתיה שהביע כלפי המתלוננת, ובשים לב לגילו 3 הצעיר, סבורה המאשימה כי יש למקמו בתחתית מתחם הענישה.

4

5

38. ב"כ הנאשמים 1 ו-3, עו"ד אבי כהן, טען כי מעשה החטיפה בו הורשעו הנאשמים 1 ו-3 מצוי 6 ברף הנמוך של העבירה. לא מדובר בחטיפה שנעשתה באלימות קשה או תחת איומים, 7 ומדובר במרחק קצר מאוד בין המקום בו בילו הנאשמים עמוד 11

והמתלוננת לבין החדר אליו 8 הובאה.

9

10

39. בעניינו של נאשם 1, נטען כי הוא הובא לארץ לצורך מעצרו ממדינה זרה, וזאת באופן לא 11 חוקי ובחוסר סמכות. מדובר בפגיעה קשה בזכותו להליך הוגן, אשר נכון לתת לה משקל בעת 12 גזירת העונש בעניינו. 13

14

40. בעניינו של נאשם 3, נטען כי יש להביא בחשבון כי הרשעתו הינה מכוח דיני השותפות, כאשר 15 הוא עצמו בחר שלא לקיים יחסי מין עם המתלוננת. 16

17

41. עוד נטען כי בחירתה של המאשימה שלא להעמיד לדין את א.ש, חרף תלונתה של המתלוננת 18 כי תקף אותה באלימות ואנס אותה, מהווה אכיפה בררנית, אשר נכון לתת לה משקל 19 משמעותי לקולא בעת גזירת העונש. העובדה שהנאשמים, שהינם פליטים, הועמדו לדין, בעוד 20 בעניינו של א.ש שהינו אזרח ישראלי נסגר התיק, מעוררת תחושה לא נוחה של אפליה 21 ושקילת שיקולים זרים על-ידי המאשימה. 22

23

42. הסנגור הדגיש את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים: בדידותו של נאשם 1 בארץ, והיותו 24 של נאשם 3 אב לילד קטן. עוד ציין את היותם של הנאשמים נתינים זרים, אשר תנאי מאסרם 25 קשים מאלה של אזרחים ישראליים, וביקש להקל עימם אף מטעם זה. 26

27

43. לשיטת ההגנה, עונשם של הנאשמים 1 ו-3 ראוי כי לא יעלה על 10 שנות מאסר. 28

29

44. ב"כ הנאשם 2, עו"ד שקלאר, טען כי הנאשם לא היה שותף לעבירת החטיפה, הוא "נפל" 30 לתוך האירוע ובהיותו צעיר מהנאשמים 1 ו-3 התקשה להתנגד לנעשה בחדרו. הוא שיתף 31 עימם פעולה במקום לברוח מהמקום. לשיטת הסנגור, מאחר והנאשם לא לקח חלק בתכנון 32 המוקדם של האירוע ואף לא השתתף במעשה החטיפה, חלקו קטן מזה של הנאשמים 1, 3 ו-33 וקידנה. 34

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

עמוד 12

1

45. נטען כי מעשה האינוס שבוצע על-ידי נאשם 2 נעשה ללא הפעלת כוח או איומים, וללא 2 אכזריות. הנאשם אף שלח את חבריו לקנות סיגריות עבור המתלוננת.

4

46. הסנגור הדגיש את נסיבותיו האישיות של מרשו, אשר הגיע לארץ בגיל צעיר ביותר, לאחר 5 שהיה נתון להתעללות ולאלימות במסע אותו עבר בדרכו ארצה. נטען כי הנאשם נקלט בארץ 6 יפה, ניהל אורח חיים נורמטיבי והתפרנס בכוחות עצמו. כיום הוא מצוי בתנאי מעצר קשים 7 ביותר בהיותו נתין זר.

8 עוד ציין הסנגור את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מגלה אמפתיה כלפי המתלוננת, וכן 9 את תפקודו החיובי במסגרת שב"ס. 10

11

47. לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם 2 נע בין 5 ל-9 שנות מאסר 12 בפועל. נוכח גילו הצעיר ואופיו החיובי, סבור הסנגור כי יש לקבוע את עונשו בתחתית מתחם 13 הענישה, ואף לשקול לסטות מהמתחם בשל שיקולי שיקום. 14

15

48. ב"כ הנאשם 4, עו"ד איתי בן נון, הדגיש בטיעונו את השוני בין חלקו של מרשו, אשר הורשע 16 כמסייע בלבד, לבין חלקם של יתר הנאשמים. עוד הדגיש את העובדה שהנאשם הציל את 17 המתלוננת מקפיצה אל מותה, נסיבה אשר לפי הנטען מצדיקה הקלה משמעותית בעונשו. 18 הסנגור הוסיף כי נאשם זה, בניגוד לחבריו, לוקח אחריות על מעשיו, מצטער עליהם, ומביע 19 אמפתיה כלפי המתלוננת. 20

21

49. נוכח מכלול השיקולים לקולא, עותרת ההגנה לגזור על הנאשם 4 שנות מאסר, תקופה זהה 22 לימי המעצר בהם שהה הנאשם עד כה. עונש זה יביא לשחרורו באופן מיידי. 23

24

50. הנאשמים 1 ו-2 בדבריהם לעונש חזרו על טענתם כי לא אנסו את המתלוננת. נאשם 3 טען 25 כי לא פגע במתלוננת, כי לא ידע כי הנאשמים האחרים פוגעים בה, וביקש מבית-המשפט 26 להקל בעונשו על-מנת שיוכל לגדל את ילדו. נאשם 4 מסר כי הוא מתחרט על מעשיו, וביקש 27 מבית-המשפט להקל בעונשו. 28

29

51. לצורך קביעת מתחם הענישה ההולם עבור כל נאשם, שקלנו את מידת הפגיעה בערכים 31 המוגנים, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובהן חלקו השונה של כל נאשם באירוע, כפי 32 שנקבע בהכרעת הדין, ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן עסקינן. 33

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

1

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

52. בתי-המשפט עמדו לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות מין, ועל הפגיעה הקשה 2 שאלה מסבות לערכים חברתיים מוגנים רבים. יפים לעניין זה דברי כבי השופטת פרוקציה 3 בע"פ 9994/07 פלוני נ"י מדינת ישראל (11.8.2008): 4

5 "הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות
6 בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר
7 בביטחון הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל.
8 הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן,
9 והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת
10 באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את
11 השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא
12 מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי
13 להגן על קרבתות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה".

53. האירוע בגינו הורשעו הנאשמים מהווה מקרה חמור של אונס בחבורה, המצוי ברף הגבוה 14 ביותר של עבירת האונס. בעניינו של קידנה קבע כבי השופט מינץ (פסקה 12 לפסק-הדין): 15

16 "החומרה הטמונה בעבירות מין מתעצמת במקרים בהם מדובר
17 באונס קבוצתי, ודומה כי אין צורך להכביר על כך במילים. כפי
18 שכבר נפסק בעבר, "למרות האמירה הידועה שיאונס הוא אונס
19 הוא אונסי, ניתן להצביע על משרעת רחבה של מצבים ונסיבות
20 בעבירה זו" (ע"פ 712/09 ראס נ"י מדינת ישראל (7.4.2010)).
21 מקרים של אונס קבוצתי שנעשה באכזריות ובבריונות, תוך
22 שהנאשמים מתייחסים לקורבן מעשיהם ככלי לסיפוק יצריהם
23 ומעבירים אותה מיד ליד, תוך ניצול מצבה, נכנסים לרף הגבוה
24 ביותר של העבירה..."

54. ואכן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו הינה גבוהה ביותר. עוצמת הפגיעה נחשפה 26 בפנינו בעת 27 שמיעת הראיות, הן באמצעות צפייה במצלמות האבטחה אשר תיעדו חלקים מהאירוע, והן בעדותה של המתלוננת בבית-

המשפט.

28 המתלוננת העידה בבכי כי נהנתה

29 היא לא נרתעה ולא חששה

30 חטיפתה של

31 פגיעה קשה

32

לשבת ולשוחח עם הנאשמים ועם א.ש ברחבת השווארמה.

מפניהם, שכן לא האמינה כי יעוללו לה כל רע (פרו' עמי 85-86).

המתלוננת מהמקום, תוך ניצול חוסר תשומת הלב של א.ש לנעשה, היוותה

בביטחונה האישי.

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

1 נשיאתה אל החדר על-ידי הנאשמים 1 ו-3, משל הייתה חפץ, זאת חרף ניסיונה הנואש

2 להימלט מאחיזתם עד לאפיסת כוחותיה, ביזתה את כבודה. המתלוננת התקשתה לתאר את

3 מעשה החטיפה, שכן לדבריה הדחיקה את הדברים מזיכרונה, אך הסרטונים המתעדים שלב

4 זה של האירוע אינם קלים לצפייה ומעוררים תחושות קשות ביותר.

5 אינוס המתלוננת על-ידי הנאשמים 1 ו-2 בזה אחר זה, תוך ניצול מצבה הקשה, בעוד נאשם

6 3 מצוי מחוץ לחדר כזקיף, מאזין לנעשה וממתין לתורו, ואילו נאשם 4 מסייע ומאפשר

7 במעשיו את הפגיעה במתלוננת, כולם יחד הביאו לפגיעה קשה בגופה ובנפשה, ולשלילת

8 זכותה לאוטונומיה על גופה. המתלוננת תיארה בעדותה את הפחד שחשה בהיותה בחדר,

9 ואת מוכנותה לעשות הכל על מנת לנסות להימלט מהמקום, אף במחיר של אובדן חייה (פרו'

10 עמי 182-183).

11 הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

12 55. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מלמדת על חומרתו של האירוע. מדובר על אירוע

ידי נאשמים 1 ו-3, אשר צפו במתלוננת כבר בהיותה בסנוקר, המשיכו לשווארמה,

חטפו את המתלוננת אל החדר יחד עם קידנה. התכנון לפגוע במתלוננת לאחר שאותרה

כטרף קל, הינו נסיבה מחמירה העומדת לחובתם של נאשמים

אלה.

15

16

17 56. אין מדובר באירוע קצר ונקודתי כי אם במסכת של מעשים בה השתתפו כלל הנאשמים, כל

חלקו, כפי שיפורט להלן. המתלוננת נכלאה בחדר פרק זמן ממושך של שעה ו-40

דקות, במהלכו נעשו בה שני מעשי אינוס על-ידי הנאשמים 1 ו-2. בתחילתו של האירוע

הגיע

19 א.ש אל המקום בחיפוש אחר המתלוננת, אך הנאשמים ששהו מחוץ לחדר פעלו

20 לסלקו מהמקום ולמנוע ממנו לחלץ את המתלוננת, ובכך הביאו להימשכות

על-מנת

עמוד 15

57. מעשיהם של הנאשמים לוו באכזריות רבה, בחוסר אנושיות כלפי המתלוננת תוך ניצול מצבה וחסרת יכולת ממשית להתנגד. מעשה החטיפה בוצע בכוח, חרף ניסיונה הנואש של 24 המתלוננת ביכולתה המוגבלת להתנגד אל מול נאשמים 1, 3 וקידנה החזקים ממנה ופועלים 25 יחדיו לממש זממם. צפייה בסרטונים מלמדת כיצד המתלוננת מובלת ונחטפת אל זירת כאדם.
- 27 בהמשך, בעוד נאשם 1 מבצע בה מעשה אינוס, זעקה המתלוננת לעזרה, וזאת בשעה שיתר מצויים מחוץ לחדר, שומעים את הנעשה ולא עושים דבר. סילוקו של א.ש מהמקום בשלב זה נעשתה על-מנת שהאנוס הקבוצתי יוכל להמשיך להתבצע כמתוכנן.
- 28 הנאשמים 30 אינוסה של המתלוננת על-ידי נאשם 2, ואז כניסתם של הנאשמים 31 אחר זה, בעוד המתלוננת חסרת יכולת ממשית להתנגד, הנוספים אל החדר, בזה תוך שימוש בה ככלי לסיפוק ביורה.
- 29 32 יצריהם, מהווה התנהגות אכזרית ומבזה 33

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

58. אשר לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע המעשים, בעניינה של המתלוננת לא הוגש תסקיר נפגעת מאחר והיא נעדרת מזה תקופה ארוכה ולא ידוע מקום הימצאה. ואולם, המתלוננת בפנינו עדות ארוכה וקשה, במהלכה ניתן היה להבחין כי אירועי אותו לילה הותירו של ממש על נפשה.
- 2 עבירה, 3 העידה על הקושי הרב וההשפלה שחשה עת צפתה בסרטוני מצלמות האבטחה המתעדים את האירוע (פרו' עמי 113). היא סיפרה כי קודם לאירוע הייתה אדם חם וחברותי, 4 חותם 5 המתלוננת 6 העידה על הקושי הרב וההשפלה שחשה עת צפתה בסרטוני מצלמות האבטחה המתעדים את האירוע (פרו' עמי 113). היא סיפרה כי קודם לאירוע הייתה אדם חם וחברותי, 7 אך מאז האירוע אינה רוצה בקרבה משום סוג (פרו' עמי 217-218). המתלוננת העידה בנוסף 8 כי היא מתקשה להתמודד עם כך ששתתה לשוכרה בליל האירוע, מה שהפך אותה טרף קל 9 עבור הנאשמים והקשה עליה להתנגד למעשיהם. בשל כך אף חששה בתחילה להגיש תלונה 10 במשטרה: "התביישתי... הרגשתי אשמה. זה משהו שירדוף אותי כל החיים" (פרו' עמי 94 11 שוי 13-14). לתחושתה, האירוע שחוותה: "דפק לי את החיים" (פרו' עמי 225 שוי 1). 12 אנו מקווים כי המתלוננת תימצא במהרה, בריאה בגופה, ותמצא כוחות לשקם אף את נפשה. 13 חלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים 14

59. אף שמדובר באירוע אחד מתמשך בו פעלו חברי החבורה יחדיו, הרי שקיים שוני בין באופי המעשים ובחלקם לאורך האירוע, באופן המשפיע על מתחם העונש הראוי אחד מהם. 18

19

60. נאשם 1 היה דומיננטי לאורך האירוע כולו. מעורבותו החלה בשלב המוקדם של איתור בהיותה בסנוקר. הוא השתתף באירוע החטיפה, והוא זה שהכניס את המתלוננת והשכיבה על המיטה. נאשם זה הוא הראשון שאנס את המתלוננת, חרף זעקותיה לעזרה. בהמשך נותר מחוץ לדלת, שימש כזקיף, שוחח עם הנאשמים שבפנים, ולאחר שאלה יצאו אף נכנס פעם נוספת אל החדר. בשל חלקו הורשע הן בעבירת החטיפה, הן בביצוע עבירת 24 אינוס בפועל והן כמבצע בצוואת של עבירת האינוס הנוספת. 25

26

61. נאשם 2 אמנם לא הורשע בביצוע עבירת החטיפה, אך עם הכנסתה של המתלוננת לחדרו, דומיננטי לאורך המשכו של האירוע. הוא כלא את המתלוננת בחדר באמצעות מפתח שהיה בכיסו, והותירה עם הנאשם 1. הוא עמד בסמוך מחוץ לדלת בשעה שנאשם 1 אונס את 29 המתלוננת, בעודה זועקת לעזרה. כשא.ש הגיע למקום, אחז בידית הדלת כדי למנוע ממנו 30 להתקרב אל החדר. בגין מעשים אלה הורשע כמבצע בצוואת של עבירת האינוס שביצע נאשם 31 1. בהמשך, נכנס אל החדר, שהה בו 43 דקות, במהלך אנס את המתלוננת בעצמו. לאחר 32 יציאתו מהחדר נותר במקום, האזין למתרחש בחדרו, שוחח עם מי מהנאשמים בעודם בתוך 33 חדרו, וזאת עד לסיומו של האירוע. 34

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

1

62. נאשם 3 הורשע בביצוע עבירת החטיפה וכן כמבצע בצוואת של שני מעשי האינוס במתלוננת. 2

בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם היה דומיננטי בשלב זיהויה של המתלוננת כטרף קל, 3

וההתגודדות סביבה לאחר סגירת הסנוקר. הנאשם היה שותף מלא לחטיפתה של המתלוננת. 4

בשעה שמעשה האינוס הראשון התבצע, שהה במסדרון וצפה בחבריו מרחיקים מהמקום את 5

א.ש. הנאשם המתין מחוץ לחדר פרק זמן של קרוב לשעה, בזמן בו נאשם 2 אנס אף הוא את 6

המתלוננת. הוא עשה זאת הן כשומר המשגיח שלא יגיע זר ויחבל בתוכנית העבריינית, והן

לצורך הבטחת האפשרות כי ייכנס אל החדר בעצמו ויוכל לבצע זממו במתלוננת. אמנם לא 8 הוכח כי עם כניסתו אל החדר הוא ביצע מעשה מיני במתלוננת, אך נקבע כי אין בכך כדי 9

לגרוע מהיותו "מבצע בצוותא" של עבירות האינוס שביצוע האחרים. 10

11

חלקו של נאשם 4 שונה מהותית מהאחרים. בהכרעת הדין נקבע כי חלקו אינו כזה של מבצע 12 עיקרי אלא מדובר במי שסייע לביצוע שתי עבירות האינוס. נאשם זה שהה מחוץ לחדר בעת 13 אינוסה של המתלוננת על-ידי נאשם 1. תרומתו לסילוקו של א.ש. מהמקום, היוותה סיוע 14 מהותי לאחרים להשלים את תוכניתם, שכן היא מנעה את הפסקת מעשה האינוס שביצע 15 נאשם 1 במתלוננת, ואפשרה את מעשה האינוס שביצע נאשם 2. יחד עם זאת, בסמוך לאחר 16 מכן עזב הנאשם את המסדרון והלך לישון בחדר סמוך למשך למעלה משעה. משחזר למקום 17 ונכנס לחדרו, הציל את המתלוננת שניסתה באותה העת לקפוץ מהחלון על-מנת להימלט 18 מחברי החבורה ולשים קץ לחייה. מדובר במעשה אשר מנע נזק חמור ביותר שעלול היה 19 להיגרם למתלוננת, ואשר ראוי כי ישפיע לקולא בעת קביעת מתחם העונש בעניינו. 20

21

הענישה הנוהגת 22

23

כפי שצוין לעיל, קידנה טדסה, שותפם של הנאשמים לביצוע המעשים, הורשע בביצוע עבירת 24 חטיפה ובשתי עבירות אינוס כמבצע בצוותא. במסגרת פסק-דינו של בית-המשפט העליון 25 בעניינו, נקבע כי הגם שיש מקום להבחנה מסוימת בין קידנה לבין הנאשמים האחרים, אין 26 לייחס משקל משמעותי לקולא לכך שקידנה לא ביצע במתלוננת יחסי מין בעצמו. זאת, בשל 27 חלקו המשמעותי במעשה החטיפה, העובדה שידע כי המתלוננת נאנסת על-ידי חבריו, 28 והעובדה ששמר על הדלת באופן שאפשר למעשה האונס להימשך. בכל אלה דומה עניינו של 29 קידנה לעניינו של נאשם 3. יצוין כי קידנה אף פעל באופן אקטיבי על-מנת להרחיק את א.ש. 30 מהמקום בעת הגעתו לראשונה, וניסה לעשות כן גם בפעם השנייה, ונסיבה זו מבדילה בינו 31 לנאשם 3, אשר לא פעל באופן אקטיבי לגירושו של א.ש, אך צפה בנעשה על-ידי חבריו. 32 מנגד, חלקו של נאשם 3 התחיל בשלב מוקדם ביותר של האירוע, עת צפה במתלוננת בהיותה 33 בסנוקר ואיתר אותה כקורבן אפשרי. 34

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טק(ח)עציר) ואח'

תיק חיצוני: 280189/2015

1

2 במסגרת פסק-

3 אנו

בית-המשפט המחוזי קבע בעניינו של קידנה מתחם ענישה הנע בין 9 ל-15 שנות מאסר.

הדין בערעור לא מצא בית-המשפט העליון לקבוע מתחם שונה ממתחם זה.

סבורים כי מתחם זה הולם אף את מעשיו של נאשם 3, וממנו ניתן להסיק אף על

מתחמי 4 הענישה הראויים בעניינם של יתר

5

הנאשמים.

6

7

לצורך קביעת מתחמי הענישה ההולמים, נעזרנו גם בפסקי-הדין הבאים:

8

9 המתלוננת,

10

א. ע"פ 1484/10 אבו חאמד נ' מדינת ישראל (22.10.2012), אליו הפנתה המאשימה-

קטינה בת 16 אשר הייתה במצב של שכרות, נפלה קורבן לסדרת

עבירות מין אכזריות שבוצעו בה על-ידי חבורת צעירים. עיון בפסק-הדין מלמד כי

11 המעשים שבוצעו במתלוננת קשים וחמורים מענייננו, והם לוו באגרופים, מכות

12 וקללות. 13 על הנאשמים אשר הורשעו לאחר שמיעת ראיות בכך שביצעו את מעשי

האינוס 14 בפועל, נגזרו 19 שנות מאסר

15 על נאשם שלא אנס את

בפועל.

16 מעשים מיניים

המתלוננת בעצמו אך ניסה לעשות כן וביצע במתלוננת

17 מאסר.

ללא בעילה, ואף עודד את חבריו בעת שאנסו אותה, נגזרו 16 שנות

18 על

יצוין כי נאשם זה הודה בביצוע המעשים והעיד כנגד חבריו.

19 ביצוע

הנאשמים שהורשעו לאחר שמיעת ראיות כמבצעים בצוותא, ונקבע כי לא

20

במתלוננת מעשים מיניים בעצמם, אך היו מעורבים פיזית בנעשה בכך

שאחזו בה בשעה שאחרים אונסים אותה, נגזרו 15 שנות מאסר.

21 ערעורם של כלל הנאשמים על חומרת העונש לבית-המשפט העליון נדחה,

22 שצוין כי מדובר ברף ענישה גבוה מהמקובל בפסיקה, אך בשים לב

תוך

23 המקרה ולצורך בהרתעה, אין מקום להתערבות בעונשים

לחומרתו של

24 הענישה במקרים של אונס קבוצתי ראוי שיעלה לרמות

שנגזרו. נקבע כי רף

25

שנקבעו בפסק-דין זה.

26

27 הנאשמים,

ב. ע"פ 7507/02 בוגצקי נ' מדינת ישראל (11.6.2003), אליו הפנתה המאשימה-

28 שסירבה

אחים תאומים, שוחחו עם המתלוננת בעודה ממתנה לאוטובוס. לאחר

29 תחנת

להצטרף אליהם במונית, הזמינו אותה השניים להתלוות אליהם לכיוון

האוטובוס ממנה תוכל להגיע ביתר קלות ליעדה. בדרך, ביקשו מהמתלוננת

30 להיכנס עמם לבית ספר שומם. לאחר שזו ניסתה להימלט מהם הכניסו בכוח

31 התנגדותה אל אחד החדרים

וחרף

עמוד 19

במבנה.

אינוס באמצעות החדרת אצבעות ומעשים מיניים
שאחיו מצוי מחוץ לחדר.

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

- 1 בהמשך התחלפו האחים. ולרי נותר במקום והציץ לתוך החדר, אך בהמשך עזב
- 2 את המקום. רוסלן ביצע במתלוננת מסכת ארוכה של מעשים מגונים, מעשי אונס
- 3 ומעשי סדום. היא בכתה וניסתה להדוף אותו ממנה, והוא הגיב באיומים.
- 4 בית-המשפט הרשיע את הנאשמים, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות אינוס
- 5 בחבורה. על ולרי נגזרו 14 שנות מאסר בפועל, ואילו על רוסלן נגזרו 18 שנות
- 6 מאסר בפועל. ערעורם לבית-המשפט העליון נדחה.

7

8

- ג. ע"פ 5673/04 מזרחי נ"י מדינת ישראל (30.12.2004), אליו הפנתה המאשימה- כתב-
9 האישום ייחס לנאשמים שלושה אירועים של אינוס המתלוננת, צעירה הסובלת
10 ממנת משכל גבולית. בסופו של יום הורשעו הנאשמים בגין אירוע אחד בלבד.
11 במסגרת אותו אירוע, הובאה המתלוננת על-ידי הנאשמים אבי וגרוטס לביתו
של 12 נאשם נוסף, מורדי. במקום שהו גם דוד, גיל
13 הנאשמים יחדיו הפשיטו את המתלוננת, פשטו
וזורה. בגדיהם ואנסו אותה שעה ארוכה
14 בזה אחר זה, ואף ביצעו בה מעשי
סדום. המתלוננת זעקה לעזרה והתחננה שיעזבו
15 אותה, ללא הועיל. היא
16 לדמם וזה לא
17 הסדין
18 הנאשמים
19 ומעשי
20 האינוס
21 את
22 מעשים מיניים בעצמו. בבית-המשפט העליון הומרה אף הרשעתו של זורה
ממבצע
23 עיקרי למסייע, לאחר שנקבע כי אף הוא לא ביצע בעצמו מעשים
מיניים במתלוננת, 24 אף ששהה בחדר בעת שאלה

עמוד 20

בוצעו.

25 על אבי, מבצע עיקרי ומי
26 בפועל. 27 על
28 נוסף
שהביא את המתלוננת למקום, נגזרו 17 שנות מאסר
מורדי ודוד, מבצעים עיקריים, נגזרו 14 שנות מאסר בפועל. על גיל, מבצע עיקרי
אשר לחובתו עבר פלילי עשיר, נגזרו 15 שנות מאסר בפועל.
29 על גרוטס וזורה, המסייעים, נגזרו 8 שנות מאסר בפועל.
30

31

ד. ע"פ 9687/09 פלוני ני מדינת ישראל (17.1.2013)- המערערים הורשעו בביצוע
32 עבירות שוד
33 ואיננו בחבורה. המערערים פרצו לביתה של המתלוננת במטרה
תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל ני טקיה(עציר) ואחי
תיק חיצוני: 280189/2015

- 1 לשדוד אותה. בהגיעם למקום החלו לבצע בה, האחד אחר השני, מעשי אינוס.
- 2 בשעה שאחד מבני החבורה שהה עם המתלוננת בחדר השינה לבדו ואנס אותה,
- 3 יתר בני החבורה הסתובבו בבית, חיפשו אחר חפצים וכסף, ומדי פעם הציצו אל
- 4 הנעשה בחדר.
- 5 המערער איסמעיל הורשע לאחר שמיעת ראיות כמי שאנס את המתלוננת בפועל
- 6 וכן איים עליה. חרף היותו סובל ממגבלה שכלית, ובהתחשב בעברו הפלילי
- 7 המכביד, נגזרו עליו 14 שנות מאסר בפועל.
- 8 המערער עי, קטין בעת ביצוע העבירות, הורשע על סמך הודאתו כמי שאנס את
- 9 המתלוננת בפועל. נוכח היותו בעל פלילי מכביד, והעובדה שצירף תיקים
- 10 נוספים שעניינם עבירות שוד נוספות, נגזרו עליו 15 שנות מאסר בפועל.
- 11 המערער מי, קטין אף הוא, הורשע על סמך הודאתו כמי שאנס את המתלוננת
- 12 בעצמו. נוכח היותו נעדר עבר פלילי, ובשל סיכויי שיקום עליהם הצביע שירות
- 13 המבחן בעניינו, נגזרו עליו 12 שנות מאסר בפועל.
- 14 המערער מחמוד הורשע בבית-המשפט המחוזי בביצוע עבירת אינוס כמבצע
- 15 בצוותא מכוח דיני השותפות, שכן לא ביצע בעצמו מעשים מיניים במתלוננת. נגזרו

עמוד 21

עליו 8 שנות מאסר. בבית-המשפט העליון נקבע כי יש להרשיעו בעבירת סיוע בלבד. 16

בתחילת האירוע ניסה מחמוד למנוע מחבריו לממש זממם. ואולם, בהמשך חדל 17

מכך, ובעצם נוכחותו במקום השלים עם ביצוע עבירות האינוס ותרם ליצירת 18

התנאים להימשכותם. בסיום מעשי המין נכנס לחדר השינה, קשר יחד עם 19

האחרים את המתלוננת, שאל אותה היכן יש כסף וחיפש דברי ערך בחדר. 20

בית-המשפט העליון קבע כי יש להקל בעונשו ולהמירו ל-7 שנות מאסר. 21

22

67. המאשימה הפנתה לפסק דין נוסף בו נגזרו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירת אינוס 20
שנות מאסר (ע"פ 8423/01), אך במקרה זה דובר באונס שבוצע תוך הפעלת 24
אלימות קשה ביותר ואיומי סכין על חייהן של המתלוננות. נסיבה זו מבדילה מקרה
זה 25 לחומרה מעניינו. 26

27

68. ב"כ הנאשם 2 הפנה, בין היתר, לע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.2014). באותו 28 מקרה
דובר בשני מערערים אשר ביצעו עבירות אינוס ומעשה סדום במתלוננת, צעירה נזקקת 29
אשר התגוררה בבית משפחתו של אחד מהם. במהלך עדותה בבית-המשפט
ביקשה 30 המתלוננת לחזור בה מגרסתה במשטרה וטענה כי המעשים בוצעו
בהסכמה. המתלוננת 31 הוכרזה עדה עוינת וגרסת ההסכמה קרסה בעת חקירתה
הנגדית. לבסוף הורשעו הנאשמים 32 במסגרת הסדר טיעון, בו נקבע כי השניים החלו
לבצע את המעשים בסוברים, בטעות, כי 33
תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ' טקיה(עציר) ואחי
תיק חיצוני: 280189/2015

המתלוננת מסכימה למעשיהם, אך הוסיפו לבצעם אף לאחר שהבינו בבירור כי אינה מסכימה 1 להם, זאת חרף בכיה
והתנגדותה. במסגרת שמיעת הטיעונים לעונש, ביקשה המתלוננת להקל 2 בעונשם של הנאשמים. בית-המשפט המחוזי גזר על
הנאשמים 5 ו-3.5 שנות מאסר בפועל 3 ועונשים נלווים. ערעור המדינה לבית-המשפט העליון התקבל, והועמד על 7.5 ו-5
שנים 4 בהתאמה, תוך שצוין כי עונשים אלה אינם ממצים את הדין עם המשיבים, ואלה נקבעו אך 5 בשל התערבותה המוגבלת
של ערכאת הערעור בעונשים במקרה בו המדינה מערערת על 6
קולתם. 7

8

69. ב"כ הנאשמים 1 ו-3 הפנה לפסקי-דין בהם נגזרו על נאשמים עונשים הנעים בין 3 ל-11 שנות מאסר, אלא שבאף אחד

עמוד 22

מהמקרים לא דובר באירועים של אונס בחבורה. כפי שצוין לעיל, 10 בהתאם לפסיקת בית-המשפט העליון אירועים של אינוס בחבורה הינם בעלי חומרה יתרה 11 ומחייבים ענישה מחמירה מזו הנוהגת בעבירות אינוס המבוצעות על-ידי יחידים. 12

13

70. לאחר שקילת מכלול השיקולים שפורטו לעיל, אנו סבורים כי אלה מתחמי הענישה 14 ההולמים את מעשיהם של הנאשמים: 15

16

17 בעניינו של נאשם 1- מתחם הענישה נע בין 13 ל-19 שנות מאסר בפועל.

18

19 בעניינו של נאשם 2- מתחם הענישה נע בין 12 ל-18 שנות מאסר בפועל.

20

21 בעניינו של נאשם 3- מתחם הענישה נע בין 9 ל-15 שנות מאסר בפועל.

22

23 בעניינו של נאשם 4- מתחם הענישה נע בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל.

24

25

העונש הראוי לנאשמים

71. בעת בחינת העונש הראוי לנאשמים בתוך המתחמים שנקבעו, שקלנו את היותם של כלל 26 הנאשמים נעדרי עבר פלילי. שקלנו את היותם ילידי אריתריאה, אשר סבלו מנסיבות חיים 27 קשות בארץ מוצאם ובשלבים שקדמו להגעתם לארץ. טיעוני ההגנה ועדויות האופי ששמענו 28 לימדו על בדידותם של הנאשמים, בפרט כיום בהיותם במעצר. אין חולק כי היותם נתינים 29 זרים יקשה עליהם את ריצוי עונשי המאסר לעומת נאשמים אחרים, אזרחי הארץ. 30

31

72. אנו מקבלים את טענת המאשימה לפיה יש להחמיר בעונשם של הנאשמים בתוך המתחם, 32 זאת בשל הצורך בגמול ובהרתעת הציבור מפני ביצוע מעשים דומים. טענה זו עלתה אף 33 בעניינו של קידנה טדסה, והתקבלה בפסק-דינו של בית-המשפט העליון, שם נקבע כי 34 תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי תיק חיצוני: 280189/2015

1 בנסיבות הקשות והחמורות של האירוע, יש ליתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה וגמול. כפי

2 שנקבע בע"פ 10715/15 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.2007):

3 "... מערכת אכיפת החוק והצדק אינה יכולה להשלים עם מעשי פשע של צעירים בחבורה
4 המתבצעים כלפי קורבנות חלשים, תוך ניצול אכזרי של חולשתם וחוסר האונים בהם הם
5 מצויים. על המשפט להוקיע בענישה ראויה מעשי צעירים היורדים לשפל המדרגה
6 האנושי, ולקבוע אמת מידה עונשית שיהא בה כדי למצות את הדין על מעשיהם הנפשעים
7 במלוא החומרה הן בהיבט הגמול, והן בהיבט ההרתעה..."

8

9 73. בחנו את טענת ההגנה לפיה יש להקל בעונשם של הנאשמים נוכח אכיפה בררנית, בהתחשב
10 הועמדו לדין והורשעו, ואילו בענינו של א.ש נסגר תיק החקירה, זאת על אף
תלונתה של המתלוננת על מעשים מיניים שביצע בה לאחר שלקח אותה מידי
הנאשמים, 11 מעשים עליהם העידה אף בפנינו.

12 טענה זו של הנאשמים

13 נדונה במסגרת הכרעת הדין, ונקבע כי אין מקום לביטול כתב-האישום

14 טענה זו. לאחר שקילת הדברים, אנו סבורים כי אין מקום לקבלה אף בשלב זה

של הטיעונים לעונש. 15 כפי שקבענו בהכרעת הדין, החלטת המאשימה שלא להעמיד את א.ש לדין התקבלה

לאחר 16 בחינת התמונה הראייתית השונה ביחס לכל אחד מהאירועים עליהם העידה המתלוננת.

17 אין מדובר בהחלטה שרירותית או כזו הנגועה בשיקולים זרים, ודאי לא כזו אשר נובעת

ממוצאם 18 של הנאשמים, כנטען על-ידי ההגנה. כפי שקבענו, אף אין מדובר בהחלטה

רשלנית או מוטעית 19 באופן קיצוני. 20 בשים לב לחומרת מעשיהם של הנאשמים,

איננו סבורים כי בעונש החמור שייגזר עליהם יש 21 משום פגיעה ניכרת בתחושת ההגנות והצדק, זאת אף

בהתחשב באי העמדתו לדין של א.ש. 22 יצוין כי טענה דומה נדונה גם במסגרת גזר-דינו

של קידנה, ואף שם נדחתה הטענה. 23

24 גזירת עונשו של נאשם 1

74. נאשם 1 מוסיף להכחיש את מעשיו ומסרב לקחת אחריות על חלקו באירוע. בשיחתו עם

25 המבחן ניכר היה כי הוא ממוקד בטענתו כי הינו חף מפשע ובמחיר מעצרו, ואינו מביע

26 אמפתיה ביחס למתלוננת או חרטה כלשהי על שארע. 27

28

75. אשר לטענת ב"כ הנאשם ביחס להתנהלות רשויות האכיפה בעניין מעצרו של נאשם 1, נזכיר

יצא מן הארץ לאחר שהגיש בקשה לעזיבה מרצון. הבקשה הוגשה בסמוך לאחר

ביצוע העבירות ומעצרם של נאשמים 2 ו-4, באופן המעורר שאלה האם אין מדובר בניסיון

31 להימלט מהדין. 32

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ' טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

עמוד 24

במהלך שמיעת הראיות הוברר כי אופן הבאתו של נאשם 1 לארץ נתון בחלקו תחת תעודת 1 חיסיון. בניגוד לנטען על-ידי ההגנה, מהראיות שהוצגו בפנינו לא ניתן לקבוע כי הבאתו לארץ 2 נעשתה באופן לא חוקי. השוטרים אשר העידו בפנינו בעניין זה הסבירו כי הקפידו לפעול 3 בהתאם לסמכות המסורה להם. איננו רואים לקבוע כי נפל פסול בהתנהלות הרשויות בעניין 4 זה, ודאי לא במידה אשר יש בה כדי להשפיע על עונשו של הנאשם, בשים לב למעשיו 5 החמורים.

6

7

76. לאחר שקילת מכלול השיקולים בעניינו של נאשם זה, אנו גוזרים עליו את העונשים הבאים: 8

9

א. 17 שנים מאסר בפועל, שימנו החל מיום מעצרו- 26.7.2015. 10

11

ב. 24 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו 12 מהמאסר עבירת חטיפה, אלימות או מין מסוג פשע. 13

14

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו 15 מהמאסר עבירת אלימות או מין מסוג עוון. 16

17

ד. פיצוי למתלוננת על סך 80,000 ש"ח. הפיצוי יופקד עד ליום 1.10.2019. 18

19

20

נאשם 2

77. נאשם 2 הכחיש אף הוא את המעשים בגינם הורשע. חרף סירובו לקחת אחריות, הצליח 21 לגלות הבנה לכך שהמתלוננת נפגעה ולגלות כלפיה אמפתיה. יצוין כי בשונה מהנאשמים 1 ו- 22 3 אשר בשלב מסוים הגיעו להסכמות עם המאשימה והודו בעבירת החטיפה, הנאשם 2 לא 23 הגיע כלל להסכמות, והורשע גם בביצוע עבירת כליאת השווא, אך זוכה מעבירת החטיפה. 24 בעניינו של נאשם זה שקלנו את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות. 25

26

78. לאחר שקילת מכלול השיקולים לקולא ולחומרא, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים 27 הבאים: 28

29

א. 15 שנים מאסר בפועל, שימנו החל מיום מעצרו- 29.6.2015. 30

עמוד 25

31

ב. 24 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו 32 מהמאסר עבירת אלימות או מין מסוג פשע.

33

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ"י טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

1

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו 2 מהמאסר עבירת אלימות או מין מסוג עוון, וכן עבירה של כליאת שווא.

3

4

ד. פיצוי למתלוננת על סך 80,000 ש"ח. הפיצוי יופקד עד ליום 1.10.2019.

5

6

7

נאשם 3

79. נאשם זה סירב לקחת אחריות על מעשיו, והוא מכחיש אף את מעשה החטיפה, בגינה הורשע 8 על פי הודאתו. הוא נעדר כל אמפתיה למתלוננת, ורואה עצמו כקורבן של מערכת אכיפה 9 החוק.

10

11

80. חרף הדימיון בין חלקו של נאשם זה במהלך האירוע לבין חלקו של קידנה, ניתן להבחין בין 12 השניים, שכן קידנה שיתף פעולה עם רשויות החקירה ובחר להעיד נגד חבריו, דבר העומד 13 לזכותו, בעוד הנאשם בחר לנהל את משפטו. מנגד, בשונה מיתר הנאשמים ומקידנה, לנאשם 14 זה נסיבות משפחתיות חריגות, בהיותו אב לילד קטן אשר מתקשה להתמודד עם מאסרו.

15

16

81. לאחר בחינת השיקולים השונים, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

17

18

א. 14 שנים מאסר בפועל, שימנו החל מיום מעצרו- 12.7.2015.

19

20

ב. 24 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו 21 מהמאסר עבירת חטיפה, אלימות או מין מסוג פשע.

22

23

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו 24 מהמאסר עבירת אלימות או מין מסוג עוון.

25

עמוד 26

26

ד. פיצוי למתלוננת על סך 80,000 ש"ח. הפיצוי יופקד עד ליום 1.10.2019. 27 נאשם 28 4
82. בשונה מיתר הנאשמים, נאשם זה לוקח אחריות על מעשיו, חש חרטה ומביע אמפתיה כלפי 29 המתלוננת, ובמהלך
האירוע הציל את חייה ומנע ממנה לקפוץ מהחלון על-מנת להימלט. 30 שקלנו אף את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות. בשים
לב לכל אלה, אף המאשימה מסכימה 31 כי נכון לגזור על נאשם זה עונש המצוי בתחתית מתחם
הענישה. 32

33

83. אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:
תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ' טקיה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 280189/2015

34

א. 6 שנים מאסר בפועל, שימנו החל מיום מעצרו- 29.6.2015.

ב. 18 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת חטיפה,
אלימות או מין מסוג פשע.

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות או
מין מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלוננת על סך 40,000 ש"ח. הפיצוי יופקד עד ליום 1.10.2019. ב"כ המאשימה תעביר את פרטי
המתלוננת לצורך הפקדת הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

2 1
3
4
5
6
7
3
9
10
11
12
13
14
15
13
17

ניתן והודע היום י"ט תמוז תשע"ט, 22/07/2019 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

22 21 20

23

24

25

26

27

28

צבי דותן, שופט

י)

!

רות לורך, שופטת - נשיאה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 15252-08-15 מדינת ישראל נ' טקיה(עציר) ואחי

תיק חיצוני: 280189/2015

2 1

3

4

5

פיצוי מיועד ספציפית לקורבן. במקרה שלנו לא מדובר בעבירת המתה. אם היא תמצא יודיעו 6

7

8

9

11 7

12

שכל זמן שהיא נעדרת לא יפקד הפיצוי.

13

14

15

החלטה

עמוד 29

16

17

במסגרת גזר הדין נקבע כי על כל אחד מהנאשמים להפקיד פיצוי למתלוננת עד ליום 1/10/19.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, מתבקשת המאשימה ליידע את ביהמ"ש 14 יום לפני מועד זה, 18 אם נמצאה המתלוננת. 19

20

במידה והמתלוננת לא תמצא החיוב בפיצוי יבוטל.

21

22

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

23

24

25

ניתן והודע היום י"ט תמוז תשע"ט, 22/07/2019 במעמד הנוכחים.

רות לורך, שופטת - נשיאה
שופטת

צבי דותן, שופט

דבורה עטר,